

בית משפט לתביעות קטנות בבית שמש

ת"ק 52805-07-20 יוסף בן דוד נ' פי.סי.אס גלובל בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר בנימין בן סימון

יוסף בן דוד

תובע / המשיב

נגד

פי.סי.אס גלובל בע"מ

נתבעת / המבקשת

ספרות:

ישראל שמעוני דיני בוררות - אופק חדש בבוררות (התשס"א)

חקיקה שאזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 3, 5, 5(א)

חוק החוזים האחידים, תשמ"ג-1982: סע' 4, 4(10)

החלטה

בפני בקשת הנתבעת להורות על עיכוב ההליכים בתובענה הנדונה בהתאם להוראת סעיף 5(א) בחוק הבוררות, התשכ"ח-1968 (להלן – חוק הבוררות), וזאת עקב קיומה של תניית בוררות בין הצדדים.

א. רקע

1. התובע הוא שלום יוסף בן דוד הבעלים של חנות תכשיטי בנדה ובניו – ביג פאשן (להלן: "החנות").
2. הנתבעת הינה חברה המציעה פתרון לבעיית השיקים החוזרים באמצעות מערכת סליקת שיקים בבית עסק. בין היתר, מספקת הנתבעת שירותי אבטחת שיקים לחנות שבבעלות התובע.
3. על פי הנטען בכתב התביעה, לאחר שלקוח רכש בחנות ושילם באמצעות שיקים שחזרו, פנה התובע לנתבעת – אך זו התנערה בשלל טענות מאחריותה בכדי לא לשלם לתובע.
4. ביום 23.7.20 הגיש התובע את התביעה דנן.
5. לטענת הנתבעת, כיוון שבין הצדדים קיימת תניית בוררות, אזי על בית משפט זה להורות על עיכוב הליכים בתיק. התובע הביע התנגדותו לעיכוב ההליכים. מכאן ההליך שבפני.

ב. טענות המבקשת (הנתבעת בהליך העיקרי)

1. הנתבעת מבקשת לעכב הליכים לנוכח קיומה של תניית בוררות מפורשת בסעיף 56 להסכם (נספח א' לבקשה) מכוחו הוגשה התביעה הנדונה.
2. הנתבעת מכחישה בתוקף את טענות התובע וטוענת, כי לתובע לא מגיעים כל כספים מאת הנתבעת, אך על האמור להתברר אצל הברור כמוסכם.
3. הנתבעת טוענת, כי התנהגות התובע עולה כדי חוסר תום לב שעה שהוא שהסתיר מבית המשפט את הסכם הבוררות.

ג. טענות המשיב (הוא התובע בהליך העיקרי)

1. לטענת התובע, אין מקום לעכב את ההליכים בבית משפט זה, שכן בתניית הבוררות הוסכם בין הצדדים כי הבורר יתמנה מטעם המוסד לבוררות של לשכת עורכי הדין, וכי כיום המוסד אינו פעיל יותר (נספח א' לתגובה).
2. התובע טען, כי הוא מצר על כך שלא ציין בכתב התביעה את טענותיו אלה ביחס להליך הבוררות, וכי עשה כן מפני שאינו בעל ניסיון משפטי ולא הבין את החשיבות הדבר.

ד. דין והכרעה

1. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לבקשה ובתשובת הנתבעת לתגובה, אני סבור כי יש לקבל את הבקשה ולעכב את ההליכים, אפרט להלן:

2. סעיף 5 (א) לחוק הבוררות מורה כדלקמן:

הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך.

(ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות.

3. כדי שבית המשפט יורה על עיכובם של הליכים, חייבים להתקיים מספר תנאים. ברע"א [4986/08 Tyco building service נ' אלבקס וידאו בע"מ](#) (פורסם בנבו, 12.4.2010) קבע

בית המשפט העליון, כי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) מסמיך את בית המשפט לעכב הליכים שהוגשו לפניו אם התקיימו כל התנאים הבאים:

- א. יש הסכם בוררות בין הצדדים.
- ב. התובענה שהוגשה לבית המשפט מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.
- ג. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש את עיכוב ההליכים.
- ד. המבקש היה מוכן- והוא מוכן גם בעת הגשת הבקשה- לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות.
- ה. המבקש ביקש את עיכוב ההליכים בכתב ההגנה או בדרך אחרת.
- ו. המבקש פנה בבקשה לעיכוב הליכים לפני שטען לראשונה לגופה של התובענה.

4. ההלכה היא, כי גם אם מתקיימים כל התנאים, עדיין מסור לבית המשפט שיקול הדעת אם לעכב את ההליכים אם לאו. ככלל יעכב בית המשפט את ההליכים שבין הצדדים להסכם הבוררות, זולת אם מצא כי קיים טעם מיוחד לכך שהסכסוך לא יידון בבוררות. [ראו: ד"ר ישראל [שמעוני דיני בוררות- אופק חדש](#) בבוררות עמ' 130 (מהדורה שנייה מורחבת, 2014)].

5. הפסיקה הרחיבה אודות המונח "טעם מיוחד" בגינו ביהמ"ש יכול להחליט שלא לעכב הליכים, למשל: נושאים שאינם יכולים להידון במוסד הבוררות (באמור [בסעיף 3 לחוק הבוררות](#)) כגון עבירות פליליות, נושאים בעל חשיבות ציבורית, ניגוד עניינים של בורר וכו'. במקרה דנן, לא מצאתי טעם מיוחד לכך שהסכסוך דנן לא יפתר במסגרת הליך הבוררות כפי שהצדדים סיכמו מראש.

6. מצב העניינים בתובענה שלפני עונה למרבית התנאים המפורטים [בסעיף 5 לחוק הבוררות](#). ראשית, אין חולק כי קיים הסכם בוררות בין הצדדים. סעיף 58 להסכם מורה כך: "חילוקי דעות בין הצדדים שיתגלעו בקשר להסכם זה או לביצועו יתבררו בפני בורר אשר ימונה על ידי המוסד לבוררות של לשכת עורכי הדין בישראל". עוד על כן,

בהמשך הסעיף סוכם כי מקום משובו של הבורר יהיה במחוז מרכז בלבד - ירידה לפרטים הקטנים מלמדת על רצון הצדדים. שנית, עילת התובענה שהוגשה לבית המשפט עוסקת באי תשלום הכספים להם התחייבה הנתבעת לשלם בהסכם. שלישית, הנתבעת אשר הינה צד להסכם מבקשת את עיכוב ההליכים. רביעית, הבקשה הוגשה בהזדמנות הראשונה ובטרם טענה הנתבעת לגופה של תביעה.

7. יתר על כן, לא מצאתי מקום לקבל את טענת התובע, ולפיה אין מקום לעכב את ההליכים בבית משפט זה מפני שבתניית הבוררות הוסכם בין הצדדים כי הבורר יתמנה מטעם המוסד לבוררות של לשכת עורכי הדין, וכי כיום המוסד אינו פעיל יותר. עיון בנספח א' לתגובה עליו נשען התובע, מלמד כי ניתן למנות בורר על ידי ראש לשכת עורכי הדין, וכך נכתב "להגשת בקשות למינוי בורר על ידי ראש הלשכה או המועצה הארצית ניתן לפנות ל...", ובכך להגשים את רצון הצדדים.

8. כמו כן לא מצאתי ממש בטענה כי עניין מינוי הבורר הוא בבחינת סעיף מקפח. סעיף 4 לחוק החוזים האחידים קובע שורה של תנאים אשר חזקה עליהם כי הם תנאים מקפחים. בכלל זה, סעיף 4(10) קובע כדלקמן:

"תנאי הקובע מסירת סכסוך לבוררות כאשר לספק השפעה גדולה יותר מאשר ללקוח על תנאי הבוררות, לרבות קביעת הבורר, מקום הבוררות, תנאים שעל פיהם תתנהל הבוררות, אופן ניהול הבוררות וסדרי הדין בבוררות, והכול אף אם הספק הוכיח כי מסירת הסכסוך לבוררות כשלעצמה כאמור בפסקה (8) אינה מקפחת."

במקרה דנן לא הוכח כי לספק יש או תהיה השפעה גדולה יותר לספק מאשר ללקוח.

סוף דבר

9. מאחר שמצאתי כי התנאים הנדרשים בסעיף 5 לחוק הבוררות מתקיימים, ומאחר שמצאתי כי הסעיף הבוררות מנוסח באופן ברור שאינו משתמע לשתי פנים, אני מקבל את בקשת הנתבעת ומורה על עיכוב ההליכים דנן.

10. אני מורה כי התיק יועבר לכב' ראש לשכת עורכי הדין על ידי התובע בתיק אשר ימנה בורר מתאים בתיק וזאת תוך 30 יום מהיום.

11. בנסיבות העניין איני פוסק צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשפ"א, 09
דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

בנימין בן סימון 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיפה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)